

המלה הנכונה

אחת מתוצאות הלחאי של מיכאל צע סיני בסתיו שעבר היתה עלייה ניכרת במכירות של יצרן דודי למיצע ישראל, ובעיקר הודות למיצע פרסום מיוחד במינו — זאת היא מסקנתו של שבועון אנשי הפרסום האמריקאים, פרינסטון אינק, ה' מקדיש להצלחה מסחרית זאת שני טורים בגיליונו האחרון.

כותב פרינסטון אינק: ימים מספר אחר שכוחות ישראל מספר מעבר לגבול, הפסיקה רוסיה את משלוחי הדלק לישראל, וצמצמה בכך את אספקת הדלק הישראלית ביותר מ-20%. השלטונות נאלצו להגביל את התצרוכת בחשמל ובעת ובעונה אחת צצו שני תריסר יצרני דודי שמש, שאינם זקוקים, כי ידוע, לחשמל. מכיון שבשארל אין אפשרות להוציא פטנט על המלים "דודי שמש", השתמשו כל המפעלים החדשים בשם זה לפרסום מוצריהם.

עניין לתלמידים. מידו מית, מפעלי מתכת אשקלון, ותק יצרני דודי השמש ביש ראל, חיפש דרך לשמור על ייחודו ולהשאיר את המלה לנכונה שלטת בתחושת הצרכן הישראלי. מהל המצעל הארולד סטאצן הצעיר, הגיע לכלל רעיון מצוי, גועץ עם סוכנות הפרסום שלו, גורדון לבינסון, אילון בע"מ, והחליט על תחילת רות מלים ומסחרת היתה ל' החזיר את שם החברה, מידו מית, עוד יותר עמוק לתודעת הציבור.

התחרות בבטיחה פרסים רצוי ניים (פרס ראשון: 1000 לירות) למשתתפים שירכיבו את מספר המלים הגדול ביותר מן האר' תיות המהרות את המלים דוד

מנהל "מירומית" סטאצן בתודעה. 57 אקף

שמש מירומית. התחרות נמשכה עשרה ימים ומורים הודיעו על התעניינות פתאומית של תלמידיהם באוצר המלים העברי, הנויות ספרים מכרו מאות מ' לוגים.

פסוקי תנ"ך. מסיים פרינסטון אינק: מה שעשה את התחרות קשה במיוחד היא העובדה שהעברית, השפה החדשה יונה, מכילה הרבה מלים נשכחות או ידועות אך למעטים. כמעט מדי יום מתחשפות מלים חדשות לאוצר המלים האומי. כמה מן המשתתפים בתחרות הקלו מן תפקידו של חבר ה' שופטים בכך שציטטו את הפסוק בתנ"ך או במשנה, בו הופיעה המלה הבלתי ידועה. מסוימת. כך שאין פלא שהזר כה בתחרות היה זה שהגיש רשימה בת 57 אלף מלים.

ההוכחה המכריעה הצליחה ה' תחרות: מכירת דודי שמש מירומית הוכפלה מאז התחרות.

אנשים

משכורת בלי ירכי

הציר החדש של ישראל לגאנה, ח"כ מפא"י לשעבר **אהוד אבריאלי**, גילה לא מכבר כי דעתו הפרטית היא שיש לפרק את הקרן הקיימת לישראל. אבריאלי, שעמד על דעתו זאת, סירב בתוקף כי ממשכורתו הח"כית תנוכה התרומה החדש שהוטל על כל מקבלי המשכורות במדינה. . . . כאשר עלה יושבראש הכנסת **יוסף שפרינצק** השבוע על אגירת שהם א/ק ציון כדי לבלות חלק מהכנסת על גלי הים, הזמינו רבי החובל לסיר מכתני האגירה והסבירו לו מהם האמצעים הננקטים באגירה בשעת סערה. מלמל שפרינצק, מתחרה לסגור הערה שהיה גועץ בפניו: "סערה. לסערה. לסערה בכנסת זה לא מגיע!". . . . לסערה אחרת, בין השליחים הישראליים באירופה, גרם השבוע גיבור ה' סוכנות ד"ר **רב יוסף**, שתקף קשות את השליחים בשעת ביקורו בגינואה, קבע במרירות כי "השליחים אינם מרויחים אפילו את לחמם!". . . . פגישה לבנית ביותר נערכה השבוע בירושלים בין מפקד לח"י לשעבר **נתן פרידמנדלין** לזכור לבין אחד מפקודיו לשעבר **ראובן ("רומק") גרינברג** והשיך עברדל"ר **סאדא אבריאלי**. נושאה של השיחה הממושכת: גידול כותנה בנגב, שהוא מקצוע הנוכחי של פרידמנדלין מור. . . . להטוטי המספרים והכספים של שר האוצר **לוי אשכול** אינם חודשים — כך טען השבוע חברי קיבוץ בכינוס משקי העמק המערבי, שהתקיים השבוע. סיפר הוועד הראשי ההתיישבות העובדת הוקמה וועדת שלושה, בה השתתף גם לוי אשכול, ש' בדקה את תחשיבי ההתיישבות החקלאית ר' הגיעה למסקנה העגומה כי מאז שדונאם חיטה הניב בימים ההם כממוצע 70 קילו גראם גרעינים, לא תוכל משפחה להתקיים מן השטח שהוקצב לה. הודרו אשכול לט' פון: "רבותי, יש לי הצעה מעשית שתקדם אותנו בעבודתנו. נקח בחשבון לא 70 קילו חיטה בממוצע לדונאם, אלא 80, ואז תת' קבל הכנסה מספקת."

רמטכ"ל בלי דרגות

כשנודע **למנחם בגין** כי משה דיין יבקר בדרום אפריקה בדיוק באותו זמן בו יבקר בה, הוא התלוצץ: "מה יש? **ג'ורג' יוספז'ל** אמר שאני ה"רמטכ"ל של מוגרבו". עכשיו תהיה לנו תחרות בין שני רמטכ"לים". . . . פחות שבערצון

סופטל (ימין) ובגין במלון "רן" בחיפה חס, כמו באגניו

יהיה ח"כ אחר של תנועת החרות, **אריה בן אליעזר**. הוא נזכר במעשה שאירע לו, בהיותו בן 16, בבית הסוהר של המנדט. עת התנגש עם קצין ערבי. הקצין, שלא רצה להכותו בתפקיד, הזמינו החוצה ל' מאבק אגרופים. אמר לו בן אליעזר: "בסדר, אבל קודם תוריד את התגורה וסימני הדרמה!". הרמז: לדעת בן אליעזר, היה על הרמטכ"ל להוריד קודם כל את סימני הדרגה, לפני שיתמודד עם בגין באפריקה. . . . אג' קדושה אחרת סיפר מ'שהיה ח"כ חרות בכנסת הראשונה, **הלל ("פיטר ברג") סוין** ("קוק", כיום סוחר עשיר באמריקה, שבא לביקור קצר לארץ. כשעורר מ'שהו את השאלה אם כדאי לישראלים להיאבק לשינוי פני הדברים במדינה, סיפר קוק את הסיפור על המיליונר האמריקאי מורגן, שרצה למכור את ספינת השעשועים העצומה שלו, שהיה לה צוות של למעלה ממאה איש. כששאל הקונה המועמד "כן, אבל

כמה עולה להתחזק יאכטה כזאת?" ענה לו מורגן: "אדוני, אם אתה צריך לשאול שאלה כזאת, סימן שאינך יכול להרשות זאת לעצמך!". המסקנה: מי ששואל אם המלחמה בשחיתות כדאית, מוטב שלא ית' חיל כלל. . . . ידידים של אנשי החרות, חברי הפרלמנט הדה גוליסטי **ז'אק סוסטל**, השתתף השבוע את ישראל לאלג'ריה, בה כיהן בשעתו כמושל כללי. מסקנתו: הא רצות דומות מאד, גם האקלים דומה. חיפה, הכספסת מן המפרץ לפיסגת הכרמל, דומה בדיוק לאלג'ריה, אם כי זו גדול כפליים. . . . אחרי שהצגת הדיבוק (המספרת על הצדיק שהוציא את הדיבוק מגופה של לאה, היא **חנה רובינא**) הצליחה בפאריס, ואילו הצגת מדיאה לא הצליחה למשך קהלי, אמר שחקן הבימה **שלמה ברק** לחבריו בתיאטרון: "ואני אומר לכם שהצדיק היה צריך להוציא מגופה של רובינא דחקה את מדיאה, ולהשאיר שם את הדיבוק!". . .

פסוקי השבוע

● **עורך-דין עלוב-שם**, אחרי שדובר המשטרה יעקב נאש הודיע כי כלב המשטרה לא נשך שום אדם בהפגנת הדתים, בניגוד מפורש לתעודת הרופא שקבעה כי האיש נושך: "בקרוב יקום שרי-המשפטים בכנסת ויודיע כי בית-דין חוקר של כלבי-משטרה קבע שהרופא טעה."

● **שר-הרוואר ד"ר יוסף בורג**, בחנוכת החיגוי הישרי מתל-אביב לחיפה ולירושלים: "אני מאחל לאזרחי ישראל לא רק שמועות טובות, אלא גם שמיעה טובה."

● **מנהל תיאטרון "זירה" הכמאי מיכאל אלמוז**, בתבועו למנוע את צו הסגירה אשר הוצא על-ידי העירייה נגד אולם ההצגות של תיאטרון: "כל המקיים אולם אחד בישראל, כאילו קיים תיאטרון מלא."

● **האלוף דוד מרכוס המנות**, ממפקדי צה"ל בימי מלחמת השיחרור, כפי שצוטט השבוע בתסריט שהוכן לקראת הסרטה פרשת חייו: "הבעיה שלי היא — לעשות מעשרת אלפים אצבעות אגרוף אחת."

● **הרב הראשי לישראל יצחק נסים**, בבקרו בקיבוץ העובדי-הציוני כפר-גליקסון: "טרם פגשתי יהודים אפיקורסים. פגשתי רק יהודים רשנים, אשר שוכחים לקיים מצותה. אבל אפיקורסים — לא."

● **ח"כ חרות לשעבר הלל קוק**, הודיע בכינויו "פיטר ברגסון", בהסתייגו בכינוס היהודי האידאולוגי ב' ירושלים באורח נמרץ מתל-הרוב של מפלגת-לשעבר: "רק לא, רק כן!" כוח לא נפתור את בעיותינו."

● **הסופר רב סדן**, על מפלגת הפועל-המזרחי: "הפועל-המזרחי ראוי יותר להיקרא מסי'אות — מפא"י בתוספת פ'אות."

● **הפיזימונאי דן אלמגור**, בצאתו למסע-יפוש של שלושה חודשים באירופה, על מטרת נסיעתו: "עלי לאסוף מספיק חומר כדי כתיבת כמה פימונים חריטים ביותר כנגד אלפי הישראלים היוצאים מן הארץ לטיולי ביובו וראוה בחוץ-לארץ."

● **שליחו האישי של נשיא ארצות-הברית למזרח התיכון הכומר אדוארד אלפון**, בדו"ח שהגיש לאייזנהואר עם שובו: "לאור המאורעות האחרונים, קרוב לחדאי כי לפי שעה חשוב יותר להפריד בין הערבים לבין ישראל, מאשר לנסות להפגישם למשאומתן ישרי."

● **ראש הממשלה דוד בן-גוריון**, בשיחה פרטית על בעיות הדת, עם תום נאומו בכנס האידאולוגי בירושלים: "יש לי דעה משלי על הדת. אני רואה בדתים עובדי אלילים."

● **מפקד גייסות שריון אלוף משנה חיים ברי לב**, בשיחה עם פיקודיו: "קיימים ארבעה סוגי מפקדים: מפקד 100% בסדר — זה שאינו עושה כלום ואצלו הכל בסדר; מפקד 50% בסדר — זה שעובד כמו חמור ואצלו הכל בסדר; מפקד 50% לא בסדר — זה שאינו עושה כלום ושום דבר לא בסדר אצלו; מפקד 100% לא בסדר — זה שעובד כמו חמור ושום דבר לא בסדר אצלו."

● **ח"כ חרות מנחם בגין**, בנאום בהפגנת מפלגתו: "אני יודע שדובר הממשלה מקבל משכורת כדי שידבר. אולם לעתים, כאשר אנו שומעים את דבריו, יש לנו רצון להציע שיקבל משכורת כפולה — וישתוק."

● **חבריה-קרלמנט הצרפתי ז'אק סוסטל**, העומד בראש המשלחת הצרפתית לישראל: "בצרפת מתחלפות הממ' שלות, אבל המדיניות נשארת. בישראל מתחלפת המדיניות, ואילו הממשלה נשארת."

● **ח"כ חרות ד"ר שמשון יוניצ'מן**, לעסקנים הדתיים: "אלוהים הוא יהודי זקן ופיקח. אתם לא תרמו אותו!"

● **ח"כ מק"י מאיר ווילנר**, על ראשי מפ"ם: "כל עוד הם יסעו במכוניות השרים, הם לא יעמדו על הרגליים."

● **שריה-פנים לשעבר יצחק גרינבוים**, הודיע כמתנגד תקיף לכפייה הדתית, לאחר הפסקת תחבורת האוטו' בוסים ממקדמת במוציא שבת בתל-אביב: "שר הדתות משה שפירא רוצה שכל המדינה תיהפך לשכונת שפירא."